

# Qui ha guanyat?

written by Joan Fonollosa | 7 de maig de 2019

Escric aquestes ratlles el dilluns 29 d'abril a la tarda, encara en estat de xoc després de saber els resultats de les votacions d'ahir. La versió del matí l'he esborrada: massa dosi de budells. Com que l'endemà de les eleccions tothom ha guanyat, miraré de fer una anàlisi el més neutre possible, és a dir deixant parlar les xifres i els fets. Però, això sí, deixant de banda el políticament correcte. És hora de parlar clar.

En primer lloc, el triomf d'Esquerra. Un gran resultat per al partit, un mal resultat per al país. És un fals triomf, com ho va ser el de Cs el 21D. Ser la força més votada no vol dir que hi hagi una majoria independentista: ERC + JxCat + FR sumen 22 escons de 48. Pitjor encara: entre tots tres ha recollit 1.619.000 vots en nombres rodons, per sota de l'1.777.000 del bloc del 155 (PSOE, Cs, PP i Vox) i lluny de la famosa "massa incombustible" dels 2,2 milions. Si això no és una derrota de l'independentisme en tota regla, que algú m'ho expliqui.

La veritat és que un suport gens dissimulat, per via de la premsa –inclosa TV3, que amb "criteris periodístics" ha parlat molt de Vox i quasi gens del Front Republicà– i d'unes enquestes ben cuinades, han estat suficients per desactivar el país. Enhorabona.

Ara bé, a veure què en fa ERC d'aquesta victòria. Facilitaran un govern de Pedro Sánchez a canvi d'unes promeses que tothom sap que no compliran? Algunes declaracions dels darrers dies de campanya i d'avui mateix em semblen molt preocupants

Perquè, mentrestant, a Madrid, *todo en orden, mi general*. El govern PSOE –Cs, el favorit de l'IBEX 35 i de la UE– tirarà endavant amb el suport més o menys explícit del PNB i –em temo– d'ERC. Una reflexió per als manaires d'ERC: no sé què us

han promès, però, de veritat a un historiador professional cal explicar-li que Espanya no ha complert mai les seves promeses?

És clar que tot això serà després del 26 de maig, no fos que es veiés el llautó abans d'hora.

Quins eren els dos grans enemics de l'Estat espanyol en aquestes eleccions? Puigdemont pel que significa i el Front Republicà per la seva radicalitat. I tots dos han estat derrotats: JxCat amb prou feines s'ha mantingut i el FR ni tan sols ha obtingut escó.

Parlant del FR: una participació de prop del 80% vol dir que l'univers cupaire no ha seguit la consigna de la direcció de no anar a votar. I si, posats a fer, haguessin votat el més lògic, FR tindria ara 2 o 3 escons, potser 4. Però no: es veu que, abans que la racionalitat, ha primat el càstig per no seguir el *diktat* dels que manen, fins i tot per damunt del que se suposa que defensen: exactament el "centralisme democràtic", com si la CUP fos un dels vells partits comunistes i no una coalició. A qui han votat, doncs? ERC, per allò que "també són d'esquerres"? Podemos, "per evitar un govern *trifachito*"? Sigui com sigui, la CUP ha demostrat, una vegada més, la seva immaduresa política.

Deixeu-m'ho dir clar: si a les eleccions europees del 26 de maig la llista encapçalada per Carles Puigdemont no obté una victòria incontestable, tots els que tenim més de quaranta anys ja ens podem anar acomiadant de veure la independència.

I la rematada final, per vergonya nostra: un feixista i una marquesa que ha basat la seva campanya en què no té res a veure amb Catalunya, han tret escó a Catalunya.

*Apaga y vámonos.*

PD. Amb l'escrit a punt d'enviar m'arriba la notícia que la

Junta Electoral ha prohibit que Puigdemont, Comín i Ponsatí siguin candidats a les europees. Si sempre han fet el que els dóna la gana, això vol dir que se senten tan forts que ja ni tan sols miren de cuidar les aparences.